

17. august 2012
12. august 2011

EM 2012/21
EM 2012/134

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, at tage initiativ til, at fastsætte minimumsalderen for plejeforældre og aflastningsfamilier, som ikke er i familie med barnet, til 25 år.

(Medlem af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokratesne)

Begrundelse

Alle ved vi, at det er et stort ansvar, at bringe børn til verden, og for de fleste forældre går forældrerollen heldigvis godt, så både forældre og børn trives. Der findes dog desværre alt for mange eksempler på forældre, som ikke magter forældrerollen af forskellige årsager, og derfor må overlade plejen af deres børn til andre.

Når de biologiske forældre ikke kan magte forældrerollen, må andre tage over. Her i Grønland findes der heldigvis borgere, som gerne påtager sig at passe andres børn. Disse kendes som plejeforældre eller aflastnings familier.

Hos Demokratesne er vi meget taknemmelige overfor de af vores borgere, som påtager sig det store ansvar, at passe andres børn. Vi mener dog ikke at lovgivningen på området er helt optimalt, da der ikke er noget aldersgrænsen for, hvor gammel man skal være for at blive plejeforældre.

I de seneste år har gennemsnitsalderen for førstegangsfødende været faldende i hele verden, og også her i landet. Unge moderne kvinder har i de fleste tilfælde et ønske om at få sig en uddannelse, før de begynder at få børn. Dette er efter Demokratesnes holdning en helt naturlig udvikling i dagens Grønland.

Derfor bliver vi i dag ældre når vi får børn. Dette bør også afspejles i aldersgrænsen for pleje- og aflastningsforældre.

Efter Demokratesnes mening tager det altså et par år før de unge i dag kan nå at uddanne sig, modnes, skaffe sig en passende bolig og få sig et job, som gør dem i stand til at forsørge en familie. Derfor ønsker vi aldersgrænsen sat op til 25.

Oftentimes er det specielt børn med svære psykiske problemer, som bliver fjernet fra hjemmet, og har brug for en pleje- eller aflastningsfamilie. Her mener Demokratesne også at det er nødvendigt at de kommende plejefamilier har noget livserfaring, som de fleste 18- 25 årige endnu ikke har opnået.

Det kræver altså en moden person eller familie, at drage omsorg for et fremmed barn, og det mener Demokraterne ikke, at alle og enhver kan klare. Man bør befinde sig i et stabilt familieforhold, have en sund økonomi, og være så menneskeligt moden til, at man kan give barnet den ro og stabilitet der kræves, efter at være blevet fjernet fra sit hjem.

Forslaget omhandler ikke ældre søskende, eller nære familiemedlemmer, som i forvejen kender barnet. I tilfælde af, at et familiemedlem får et barn i pleje, vil de allerede kende hinanden, og plejeforældrene vil være bedre i stand til at sørge for den omsorg barnet har brug for.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Det vurderes at forslaget vil have økonomiske konsekvenser for det offentlige, eftersom lovændringen skal udarbejdes, tolkes mv. og efterfølgende i høring. Udarbejdelsen af lovforslaget vil således medføre anvendelse af administrative ressourcer. Det formodes dog, at lovændringen vil være så minimal, at udarbejdelsen kan ske indenfor de i forvejen afsatte midler til Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for private erhvervsliv.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Med disse ord ser jeg frem til at høre Naalakkersuisuts svarnotat samt indlæggene fra de øvrige partier.